ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Τά γεγονότα τοῦ Ἐξωτερικοῦ καὶ οἱ ἀντίκτυποί των

Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΙΑΝ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΠΗΤΕΡ ΤΟΜ ΠΑΠΠΑΣ

Ἡ ἀναμέτρησις τοῦ Κινεζικοῦ Κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Ἀσίαν μὲ τὰς Η.Π.Α., ἔχει λάβει μορφὴν κρίσεως μὲ ἀπροβλέπτους κινδύνους ἐπεκτάσεως. Ὁ ρόλος τῶν ΗΠΑ εἰς τὸ Νότιο Βιὲτ Νάμ, Λάος καὶ γενικῶς εἰς τὴν Ἀσίαν εἶναι σαφὴς καὶ συνίσταται εἰς τὴν διὰ κάθε μέσον ἄμυναν κατὰ τῆς ἐξαπλώσεως τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας. Τὸ ρόλον αὐτὸν αἱ Η.Π.Α., εὐχαρίστως θὰ παραχωρήσουν εἰς ὁποιοδήποτε ἄλλο Κράτος, ἂν ὑπάρχη ἕνα ποὺ δύναται νὰ ἀναλάβη τὸ ἔργον τοῦ διεθνοῦς χωροφύλακος.

Ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν ἀσφάλειαν της ἀέρος καὶ τῶν θαλασσῶν ποὺ συνδέουν τὸν Εἰρηνικὸν μὲ τὴν Αὐστραλίαν ἡ Ἀμερικὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιτρέψη τὴν ἐξάπλωσιν τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας. Ὁ πρόσφατος ἐμβρυϊκὸς ἀτομικὸς πειραματισμὸς τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας δὲν τὴν καθιστᾶ αὐτομάτως ἀτομικὴν δύναμιν ἀλλὰ τῆς παρέχει, τὴν συμβολικὴν ἀξίαν ἀτομικῆς δυνάμεως εἰς τὰ μάτια κυρίως τῶν μικρῶν ἀσιατικῶν χωρῶν. Ἡ κατάρρευσις πρὸ δεκαετίας τῆς Γαλλικῆς ἰσχύος εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἰνδοκίναν ἦταν ἡ ἀρχὴ τῆς σημερινῆς ἐξαπλώσεως τοῦ Κινεζικοῦ κομμουνισμοῦ. Τὸ ἔργον τῶν ΗΠΑ, εἰς τὸ Βιὲτ Νὰμ καθίσταται ἔτι δυσκολώτερον ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν διαμάχην μεταξὺ τῶν ἡγετικῶν πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν διαφορῶν ποὺ ἔχουν δημιουργήσει μία χαώδη κατάστασιν ἡ ὁποία ὅμως βέβαια ἔχει δυσμενῆ ἐπίδρασιν εἰς τὴν κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ ἀντίστασιν. Μετὰ τὸ Σινοσοβιετικὸ σχίσμα ἡ Κίνα ἐνέτεινε τὴν δρᾶσιν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἡ ἐξάπλωσις τοῦ Κινεζικοῦ Κομμουνισμοῦ εἶναι βεβαία ἀντίθετα πρὸς τὸν ἡγετικὸν ρόλον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ οὔτω ἡ νέα Σοβιετικὴ ἡγεσία διὰ τοῦ Κοσύγκιν πάλιν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν ἀσιατικὴν σκηνὴν δράσεως. Μόνον οἱ ἀφελεῖς πιστεύουν ὅτι ἡ ἔντασις τῆς δράσεως τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας καὶ τοῦ Βιέτ —Κόνγκ κατὰ τοῦ Νοτίου Βιετνάμ συνέπεσε μὲ τὴν ἄφιξιν τοῦ Κοσύγκιν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ὁ πανοῦργος Μάο μὲ τὴν μανοῦβρα αὐτὴ ἔφερε τὸν Ρῶσσο ἡγέτη εἰς δύσκολη θέσιν.

ΠΗΤΕΡ ΤΟΜ. ΠΑΠΠΑΣ

Κατὰ τοὺς διεθνεῖς Κρεμλινολόγους ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Σοβιετικοῦ ἡγέτου ἐγένετο ὡς κατευναστικὴ συνδρομὴ αἱ δὲ ἀντιαμερικανικαὶ δηλώσεις τοῦ Κοσύγκιν προορίζονται διὰ ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν καὶ δὲν ἐξέπληξαν τὰς μεμυημένας εἰς τὴν Σοβιετικὴν πολιτικὴν φιλολογίαν. Ἡ πολιτικὴ τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις καὶ ἡ «κατανόησις μὲ τὰς Η.Π.Α.» εἶναι βέβαια ἡ βασικὴ διαφορὰ ποὺ χωρίζει τὴν Μόσχα ἀπ' τὸ Πεκίνο.

Ἡ Σοβιετικὴ ἀνάμιξις εἰς τὴν Ἀσίαν ἔχει εἰς τὴν πραγματικότητα ταυτόσημον σκοπὸν μὲ αὐτὴν τῶν ΗΠΑ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐντοπισμὸς τῆς παρούσης κρίσεως καὶ ἐξεύρεσις εἰρηνικῆς λύσεως. Αἱ Η.Π.Α., ὄχι μόνον δὲν πρόκειται νὰ ἐγκαταλείψουν τὸ Νότιο Βιετνάμ ἀλλὰ θὰ μετέλθουν κάθε μέσον καὶ τρόπον πρὸς καταπολέμησιν τῶν κατακτητικῶν διαθέσεων τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας.

Οἱ πρόσφατες ἐπιδρομὲς τῆς ἀμερικανικῆς ἀεροπορίας ἀσφαλῶς διέλυσαν κάθε ἀμφιβολίαν ποὺ δυνατὸν νὰ εἶχε ἡ ἡγεσία τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ ἀποφασιστικότητα τῶν ΗΠΑ. Ἀπὸ τὴν ἀντίδρασιν ἢ μᾶλλον τὴν μὴ ἀντίδρασιν τῆς Κίνας διαφαίνεται ὅτι ὁ Τσοῦ—ἐν—Λαΐ δὲν προτίθεται νὰ ἀντιδράση πέραν τοῦ βαθμοῦ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἀνταρτοπολέμου κατὰ τοῦ Νοτίου Βιὲτ Νάμ. Κατὰ δημοσιογραφικὰς πληροφορίας ἀπ' τὸ Τόκιο ἡ παροῦσα κατάστασις εἰς τὸ Βιὲτ Νὰμ δυνατόν, νὰ ἐξελιχθῆ εἰς μίαν νέον Κορέαν.

Κατὰ τὸν γράφοντα ποὺ δὲν εἶναι μεμυημένος τοῦ Μαντσεῖου τῶν Δελφῶν δὲν ὑπάρχουν πολλὲς πιθανότητες διὰ μία τέτοια ἐξέλιξιν διότι μία προσεκτικὴ ἐξέτασις τῶν συνθηκῶν ποὺ προηγήθησαν τοῦ πολέμου τῆς Κορέας δὲν εἶναι ἐνισχυτική.

Κατ' ἀρχὴν ὁ πόλεμος εἰς τὴν Κορέαν ἐξερράγη ἐπειδὴ ὁ Στάλιν δὲν πίστευε οὔτε περιμένε τὴν ἀποφασιστικὴν ἀμερικανικὴν ἀντίδρασιν.

Ἔπειτα ἡ Κίνα ἔλαβε μαζὶ μὲ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Στάλιν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα ἐφόδια διὰ τὸν πόλεμον ποὺ ἦσαν πολλά.

Εἰς τὸ ἀμερικανικὸ Κογκρέσσο τότε παρὰ τὴν δυναμικὴν ἡγεσίαν τοῦ Προέδρου Τρούμαν, κυριαρχοῦσε τὸ πνεῦμα τῆς οἰκονομίας καὶ ἡ στρατιωτικὴ μηχανὴ τῶν ΗΠΑ, δὲν εὑρίσκετο εἰς στάδιον πολεμικῆς ἑτοιμότητος.

Σήμερα αἱ ΗΠΑ, ἔχουν συγκεντρώσει περὶ τὴν Κίναν τὴν ἰσχυροτέραν πολεμικὴ ἁρμάδα ποὺ εἶδε ποτὲ ὁ κόσμος. Ἡ Ἐρυθρὰ Κίνα καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις κατόπιν τῆς ἀποφασιστικῆς τῶν ΗΠΑ, ἀντιδράσεως εἰς τὴν Κορέαν ἀντελήφθησαν ὅτι παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῶν εὐκόλων κατακτήσεων.

Σήμερον ὅ,τι εἶναι συμφέρον διὰ τὴν Ἐρυθρὰ Κίναν δὲν εἶναι συμφέρον καὶ διὰ τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ἡ ὁπυία κατ' ἀκολουθίαν δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ πολέμου εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἡ ὑποαναπτυγμένη οἰκονομία τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας καὶ ἡ πολεμική της ἱκανότης χωρὶς τὴν Σοβιετικὴν συνδρομὴ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιμετωπίση τὰς ΗΠΑ. Παρὰ τὰς ἀπειλὰς τοῦ Τσοῦ—Ἐν Λαΐ, γνωρίζει ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ τίγρις δὲν εἶναι «χωρὶς δόντια».

Ἡ ἀριθμητικὴ ὑπεροχὴ τῶν χερσαίων δυνάμεων τῆς Κίνας δὲν εἶναι ἀντιστάθμισμα τῆς παντισχύρης θαλασσίας καὶ ἐναερίου πυγμῆς τῶν ΗΠΑ. Ἡ διαμάχη διὰ τὴν κομμουνιστικὴν ἡγεσίαν εἰς τὴν Ἀσίαν μεταξὺ Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ Κίνας θὰ ἐνταθῆ. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βιέτ —Κόνγκ, εἶναι δυσαρεστημένη ἀπ' τὴν περιωρισμένη συνδρομὴ ποὺ τῆς παρέχει ἡ Ἐρυθρὰ Κίνα ἡ ὁποία πάλιν εἶναι δυσαρεστημένη ἀπ' τὴν νέα Σοβιετικὴ ἡγεσία καὶ τὴν πολιτικὴν τοῦ «Κρουστσεφ χωρὶς τὸν Κρουστσεφ».

Εἰς τὴν ἐκρηκτικὴν καὶ πολύπλοκον κατάστασιν εἰς τὸ Βιετνάμ ἀναπροσφεύκτως προσετέθη καὶ ἡ ἐμπνευσμένη συνδρομὴ τοῦ στρατηγοῦ Ντέ Γκὼλ ὁ ὁποῖος ὁμιλεῖ περὶ οὐδετεροποιήσεως. Δυστυχῶς τὸ Στέιτ Ντιπάρτμεντ δὲν τρέφει τὰ αἰσθήματα καλῆς πίστεως διὰ τὴν Ἐρυθρὰν Κίνα, ποὺ φαίνεται πῶς τρέφει ὁ Γάλλος ἡγέτης.

Θὰ ἀπαιτηθῆ χρόνος διὰ περαιτέρω ἐπαφὰς ἐξελίξεις καὶ ζημώσεις ἕως ὅτου διαφανῆ σαφὴς ὁ παραλληλισμὸς τῆς ἀμερικανικῆς καὶ Σοβιετικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν Ἀσίαν.

ΠΗΤΕΡ ΤΟΜ. ΠΑΠΠΑΣ

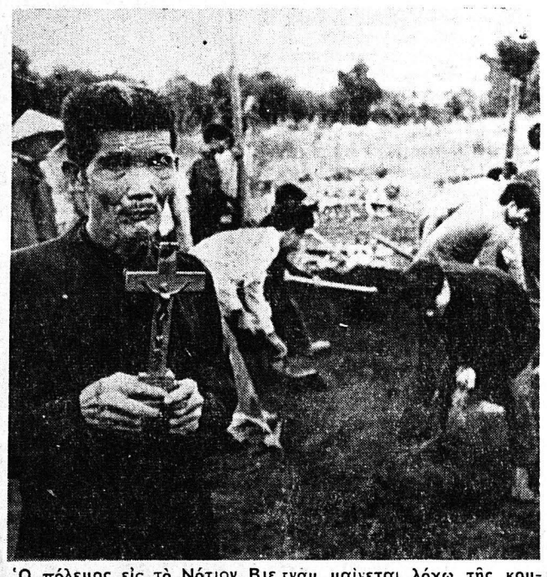

Ὁ πόλεμος εἰς τὸ Νότιον Βιετναμ μαίνεται λόγῳ τῆς κομμουνιστικῆς δραστηριότητος. Τὰ θύματα εἶναι πολυάριθμα. Διαρκῶς νέοι τάφοι. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ πολλοὶ χριστιανοί, ποὺ συνοδεύονται εἰς τὴν τελευταίαν των κατοικίαν ἀπὸ Βιετναμέζους ἱερεῖς.

Τὸ ἀμερικανικὸν πρόγραμμα «Δίδυμοι» διὰ τὴν ἀποστολὴν δύο ταυτοχρόνως ἀστροναυτῶν εἰς τὸ διάστημα εὑρίσκεται ἐν ἐξελίξει. Εἰς τὴν εἰκόνα ὁ ἀστροναύτης Γκρίσσομ καὶ Τζὼν Γούνγκ, ποὺ θὰ εἶναι οἱ πρῶτοι πιλότοι τοῦ διδύμου δορυφόρου ἐκγυμνάζονται διὰ τὸ πῶς θὰ ἐξέλθουν εἰς τὴν θάλασσαν ἀπὸ τὸν δορυφόρον.

Ὁ Παιδικὸς χορὸς τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου εἶναι ὁ μοναδικὸς ἀποκλειστικὰ παιδικὸς χορὸς ποὺ τὰ παιδάκια στὸ ὡραῖο περιβάλλον τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου θὰ χορέψουν τοὺς ἀξέχαστους παληοὺς χοροὺς (Καντρίλιες —Γαϊτανάκι κλπ) καὶ τοὺς λεβέντικους Ἑλληνικοὺς χορούς. Λαχνὸς Δωρεάν. ΔΩΡΑ —ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΕΦΙ. Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου (Ἑρμοῦ 49) 11—1 καὶ 6—8 τὸ δὲ ἀπόγευμα αὔριον Τρίτην εἰς τὴν θυρίδα τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου.

RIELLO
Καυστῆρες ΜΑΖΟΥΤ
Παντὸς τύπου καὶ διὰ κάθε χρῆσιν
ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ:
Ε.Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 89 · ΤΗΛ. 46-72 · ΠΑΤΡΑΙ
ΓΚΡΕΚΑ

Οἱ Ἀμερικανοὶ γεωργοὶ χρησιμοποιοῦν ἀπό τινος τὸ νέον αὐτὸ ἄροτρον μὲ τὸ ὁποῖον ἑκατοντάδες στρεμμάτων καλλιεργοῦνται ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν. Διὰ νὰ γίνη δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις τοιούτων μηχανῶν καὶ ἐν Ἑλλάδι χρειάζεται ἐνοποίησις τοῦ γεωργικοῦ κλήρου διότι ἔτσι θὰ ἐπέλθη οἰκονομία. Θὰ ληφθῆ ὅμως αὐτό, τὸ τέσσον ἀναγκαῖον μέτρον ;

Τὸ διήγημα τῆς ἑβδομάδος

ΚΑΠΟΙΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ..

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Θ. ΨΑΛΛΙΔΑ

Ἡ συζήτησι εἶχε φουντώσει ἀπὸ τὸ σούροπο. Δὲν ἔχει σημασία ποιὸς ἀπὸ τοὺς φίλους πρωτάναψε τὸ πυροτέχνημά της. Ἴσως τὸ θέαμα τῆς ὁμορφοστελισμένης πολιτείας. Κουβεντιάζαμε γιὰ τὶς διάφορες ἐπινοήσεις τοῦ ἀνθρώπινου μυαλοῦ. Κάτσαμε στὸ αὐζάδικο κι' ἕνα — δυὸ καραφάκια βοήθησαν περισσότερο τὴν κουβέντα. Ἀπ' τὸν μοχλὸ μέχρι τὴν ἀτομική μας ἐποχή, καταφέραμε ν' ἀνοίξουμε καὶ τὸ στόμα τοῦ Μιχάλη:

—Τρίχες ὅλα, μᾶς κάνει. Γιὰ μένα, ἡ μεγαλύτερη ἐφεύρεση εἶναι οἱ γιορτές. Σοῦ μαστίζουν τὴν ψυχὴ καὶ σοῦ βάζουν στὴν μνήμη μιὰ στάμπα. Εἶναι ἡ θεώρησις στὸ διαβατήριο τῆς ζωῆς. Ἔπειτα, νά.... Κυλάει ὁ καιρός καί, καθὼς ξανάρχονται οἱ ἴδιες γιορτες, ἄθελά σου ξαναγυρνᾶς πίσω σὲ κάποιαν ἀπ' ὅλες τους. Νικᾶς ἢ δὲν νικᾶς τὴν φθορὰ τοῦ χρόνου; Νοιώθεις ἢ ὄχι τὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς, τῆς ὁποιασδήποτε ψυχῆς;

Κυτταχθήκαμε βουβοί. Πόσο; Πάλι δὲν ἔχει σημασία Τὸ τηλέφωνο ἀνέλαβε τὶς παραγγελίες: «Ἄκουσε, χρυσῆ μου, ντύσου γιὰ ταβερνάκι.... Ὄχι ἐπίσημα πράγματα... Λίγη τσίκνα καὶ καμμιὰ ρετσίνα... Τὸ πολύ — πολὺ ν' ἀκούσουμε τὴν κιθαρούλα κανένος καλοῦ γλεντζέ. Ἐν τάξει; Σὲ μισὴ ὥρασυγκέντρωση στοῦ Ξεροσφύρη. Κατάλαβες; Θἄρθης ἐκεῖ, μὴν ἀργήσεις... Ναί, μὲ καλὴ παρέα.

...Καὶ περασε μιὰ ὥρα μὲ παρέλαση ἀπὸ ἀχνὲς εἰκόνες ποὺ γεννοῦσαν τὰ μισόλογά μας. Πίσω τους ἔνοιωθες τὴν πραγματική δύναμη τοῦ Καραναβαλιοῦ, ψηλάφιζες τὴν στάμπα ποὺ μᾶς εἶπε ὁ Μιχάλης. Ἀναμνήσεις ἀπὸ σκηνὲς ποὺ ἔδωσαν κάποια μορφὴ στὴν ἐσωτερικότητά μας ἢ ποὺ κλόνισαν τὴν τροχιὰ τοῦ μετέωρου τῆς ζωῆς μας....

Οἱ κυρίες συγκεντρώθηκαν καὶ σὲ λίγο βουλιάξαμε στὴν γαλάζια ἀτμόσφαιρα κάποιας συνοικιακῆς ταβέρνας. Ἡ χαρούμενη σάλα ἦταν στρωμένη ἀπὸ ἕνα πολύχρωμο ἀνθρώπινο μωσαϊκό. Στὸ βάθος, τὰ ὀρθάνοιχτα μάτια τῆς ντάνας τῶν βαρελιῶν κύτταζαν τὸν κόσμο μὲ Ὀλύμπια ἀταραξία καὶ κατανόηση. Ὁ θηλυκόκοσμος χαχάνιζε καὶ οἱ ματιὲς σπάθιζαν τοὺς καπνούς καὶ διασταυρώνονταν μὲ σημασία. Ἀβρὰ χεράκια ἔρριχναν αὐγά, σοκλάτες, σερπαντίνες. Ὁ χρόνος εἶχε χάσει τὴν σημασία του καὶ δίνη τῆς ἀπολύτρωσης εἶχε ρίξει τοὺς ἀνθρώπους στὸ στρόβιλο κάποιου ἄλλου ἀλφεμπὲ κόσμου....

...Ἀκριβῶς ὅπως ἐκείνη τὴν Ἀποκρηά, στὰ χρόνια ἐκεῖνα τὰ καλὰ ποὺ ἡ Ἀθήνα γιόρταζε κάπως ἀλλοιώτικα τὸ Καρναβάλι της στὴν Πλάκα καὶ στοῦ Ψυρρῆ..

Ἤμουν τότε νέος, ὅπως νοιώθω καὶ τώρα ποὺ ξαναζῶ ἐκείνη τὴν βραδυά. Ἡ ἐφεύρεση τοῦ Καρναβαλιοῦ μοῦ χάρισε τὴν εὐκαιρία νὰ καταλύσω τὸν χρόνο. Κι' ἂς πέρασαν τόσες δεκαετίες. Πέρασαν ἄραγε; Μοῦ φαίνεται ἀπίθανο Εἴχα μὲ μασκαρευτεῖ, ὅλη, ἡ παρέα, κι' ἤμουν τότε ἕνα κυνηγόσκυλο δεμένο μὲ μιὰ ἁλυσίδα ποὺ τὴν κρατοῦσε ἡ Λούλα. Καλὴ σου ὥρα αἰσθηματάκι μου ἐκείνου τοῦ καιροῦ, ἂν διαβάσης αὐτὲς τὶς γραμμὲς. Ἀκόμα βουΐζουν στ' αὐτιά μου τὰ πειράγματα τῶν φίλων — Ἐμπρὸς Ἀζόρ, φερμάρισε γιὰ τὴν καλὴ ρετσίνα — γι' αὐτὸ γαυγίζει ὅταν τραγουδᾶς — Ναὶ καὶ κρεμάει τὴν γλῶσσα κυνηγόντας θηλυκά... Εἶπαν, εἶπαν, ὡς ποὺ νὰ φθάσουμε στὴ ταβέρνα τοῦ Ζαφείρη. Βλέπω μπροστά μου ὁλοζώντανο τὸν λεβεντάνθρωπο καθὼς μᾶς ὑποδεχόταν.

Κατεβήκαμε καμμιὰ δεκαπενταριὰ σκαλιὰ γιὰ νὰ φτάσουμε στὴν ταμπέλα ποὺ κρεμόταν ἀπ' τὸ νταβάνι: «Κάθοδος μὲ τὰ δύο. Ἄνοδος μὲ τὰ τέσσερα καὶ σπρώξιμο. Ἀπαγορεύεται τὸ ὄπισθεν». Βολευτήκαμε, καλὴ ὥρα σὰν τώρα, κι' ἄρχισε τὸ τσιμπούσι. Τσιμποῦσι μιὰ φορά! Ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ γερά, τὰ τίμια τσιμπούσια, π' ὁλόκληρη ἡ ταβέρνα γίνεται μιὰ παρέα καὶ τὸ λένε κι' οἱ κιθάρες κι' οἱ φωνές: «Ἐγὼ τὸ πίνω καὶ τὸ λέω καὶ γίνουμαι στουπί....».

Δὲν ξαίρω πότε ἔγινε ἡ σπρωχτὴ «ἄνοδος» ἀπ' τοῦ Ζαφείρη. Ξαίρω ὅμως πὼς περάσαμε κι' ἀπὸ τοῦ Σταύρου τοῦ Πιθακάκη, κι' ἕνα σωρὸ ἄλλα κουτούκια. Συνέχεια φερμάριζα τὸ καλό...

Θάταν κοντὰ στὰ ξημερώματα ὅταν βρεθήκαμε σὲ μιὰ ταβέρνα τοῦ Βοτανικοῦ μὲ Σπατανιώτικη ρετσίνα. Πίναμε τὸ ψιλιάτικο, ὅταν μπῆκε μιὰ ἄλλη παρέα μ' ἕνα μασκαρᾶ, γαϊδαρο. Γαύγισα, γκάριξε. Γίναν οἱ συστάσεις : —Ἀζέρ, Μέντιος καὶ χαρήκαμε πολύ. Πιάσαμε τὴ κουβέντα. Δὲν θυμάμαι ἀκριβῶς τί μοῦπε ποὺ μὲ πείραξε. Ἴσως νάμουν λίγο πιωμένος καὶ τοῦ ζήτησα νὰ ἐξηγηθοῦμε ἔξω. Ἦλθε πρόθυμα κι' ἐκεῖ, κάτω ἀπὸ μιὰ ἐλιά, μὲ σταμάτησε:

—Στάσου φίλε, μοῦ λέει. Πρέπει νὰ καταλάβουμε κάτι. Παραξηγηθήκαμε ἄδικα. Εἴμαστε δυὸ ἄνθρωποι μὲ ψυχὲς καὶ μορφὲς δυὸ καλῶν ζώων. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς θὰ συνεννοηθοῦμε. Φαίνεται πὼς ξαναζήσαμε ἄλλοτε, ἐσὺ σκύλος κι' ἐγὼ γάϊδαρος.....

—Τί λὲς βρέ γάϊδαρε...

—Ἄκου με, ντὲ καὶ δὲν θὰ χάσης. Ποῦ ξαίρεις τί σκαρώνει ἡ μετεμψύχωση; Γι' αὐτὸ πετύχαμε τόσο καὶ στὸ μασκάρεμά μας....

—Λές;

—Δὲν ἐξηγεῖται ἀλλοιῶς. Ποῦθελες νὰ βρῶ ἐγὼ τόση ὑπομονή, ὑπάλληλος μὲ κακομοιριάρη τόσα χρόνια καὶ φορτωμένος μὲ τόσα βάρη; Πῶς ἔβαχα τόσο πεῖσμα νὰ ἐπιμένω; Ἐσύ πάλι, πῶς θἄσουν τόσο πιστός στὶς φιλίες σου; Πῶς θὰ γινόσουν παραμυθᾶς ἂν δὲν εἶχες ἀληθινὴ σχέση μὲ τὸ κυνήγι;

—Μπορεῖ νἄχης λίγο δίκηο....

—Εὐτυχῶς ποὺ ὅταν γεννηθήκαμε δὲν πήραμε τὶς ψυχὲς ἄλλων ἀνθρώπων. Τώρα θἄχαμε φαγωθῆ....

...Συνεχίσαμε τὴν κουβέντα σουλατσάροντας κάτω ἀπ' τ' ἄστρα ποὺ λιγοθυμοῦσαν στο ἀντιφέγγισμα τῆς αὐγῆς. Τὸ μέρος μοῦ φαινόταν γνωστό, πολὺ γνωστό, ἐνῷ ποτέ, ἄλλοτε, δὲν εἶχα ξαναπατήσει. Νάφταιγε τάχα ἡ ρετσίνα; Νάταν σωστὰ τὰ λόγια τοῦ φίλου; — Δὲν ξαίρω. Μᾶς μάζεψαν ἀργότερα οἱ παρέες μας ὅπως ἴσως μάζευαν τοὺς πιθανοὺς προγόνους μας τ' ἀφεντικά τους.

Τώρα κάθε Καρναβάλι, θυμᾶμαι τὴν παράξενη ἐκείνη συνάντηση στὸν Βοτανικό. Κι' ἀπὸ τότε μάταια πάσχισα. Δὲν ξανασυνάντησα τὸν φευγαλέο φίλο ἐκείνης τῆς βραδυᾶς.

Θ. ΨΑΛΛΙΔΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι τὴν 6ην Μαρτίου ἐ.ἔ., θὰ τεθῆ εἰς κυκλοφορίαν σειρὰ ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 350 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ζωγράφου Δ. ΘΕΟΤΟΚΟΠΟΥΛΟΥ (ΕΛ. ΓΚΡΕΚΟ).

Ἡ σειρὰ περιλαμβάνει πέντε (5) κλάσεις ἤτοι δραχμ. 0,50 —1—1,50—2,50 καὶ 4. 50 συνολικῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας δραχμ. 10

Ἡ Ταχ. Ὑπηρεσία θὰ διαθέση καὶ εἰδικοὺς φακέλλους πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας, φέροντας εἰδικὴν παράστασιν ἐφ' ἑκάστου φακέλλου θὰ ἔχωσιν ἐπικολληθῆ καὶ τὰ πέντε γραμματόσημα τῆς ἐν λόγῳ σειρᾶς καὶ σφραγισθῆ δι' εἰδικῆς ἀναμνηστικῆς σφραγῖδος.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ προμηθευθῶσι φακέλλους δέον νὰ δώσωσι σχετικὴν παραγγελίαν καὶ νὰ καταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον, εἰς οἱονδήποτε Ταχ. Γραφεῖον, τὸ βραδύτερον, μέχρι καὶ τῆς 28ης Φεβρουαρίου ἐ.ἔ.

Περισσότεραι πληροφορίαι παρέχονται ὑπὸ τῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων.

(Ἐκ τῆς Ταχ. Δ)νσεως Ἀχαΐας).

Ἰδοὺ τί γίνεται εἰς τὴν Κέρκυραν μὲ τὸ Καρναβαλι

Ἐκ Κερκύρας τηλεγραφοῦν· «Ὁ Μητροπολίτης Κερκύρας,καὶ Παξῶν Μεθόδιος, ὁμιλῶν πρὸς τὸ ἐκκλησίασμα εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος, εἶπεν, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ γίνωνται δαπάναι δι' ὑλιστικὰς ἑορτάς, ὡς αἱ τοῦ Καρναβάλου. Ὅτι ὁ δῆμος θὰ ἔκανε καλλίτερα νὰ προικίζη ἀπόρους κορασίδας, παρὰ νὰ διαθέτη χρήματα διὰ καρναβαλικάς ἐκδηλώσεις».

ΜΕΤΡΕΑΛΙΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
4,5 - 6,5 - 12 ἵππων
Τετράχρονοι - Σοῦπερ Ντήζελ
αἱ πλέον εὐγχρονοι καὶ ποιοτικῶς ἀνώτεραι
Παρακαταθήκη
Ε.Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μαιζῶνος 89 · Τηλ. 46-72
ΠΑΤΡΑΙ

ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΑ
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
ΙΤΑΛΙΑΣ
Πολυσύνθετα 7 ἐργασιῶν διαχωριζόμενα. Πριονοκορδέλλες. Ἐξαρτήματα ἑτοιμοπαράδοτα.
ΧΑΜΗΛΕΣ ΤΙΜΕΣ

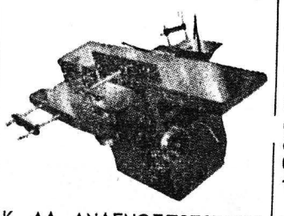

Κ. ΑΛ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ: Τζαβέλα 104, τηλ. 50.
ΠΑΤΡΑΣ: Ἁγίου Ἀνδρέου 50, ἢ Κοραῆ 20, τηλ. 56—34.

Ἀνταπόκρισις ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΣ ΕΙΣ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ

Πολύτιμος ἡ δραστηριότης τοῦ κ. Λ. ΜΑΚΚΑ

Τοῦ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτοῦ μας κ. Διον. Μαυρόγιαννη

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. (Τοῦ Συνεργάτου μας). Κατὰ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης πρεσβευτὴς κ. Λέων Μακκᾶς, ἔδωσε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου συνέντευξιν σχετικὴν μὲ τὸ πρόβλημα τῆς Κύπρου καὶ τὸ μέλλον τῶν ἑλληνο—τουρκικῶν σχέσεων.

Ἀφοῦ ἀνεμνήσθη τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας ἡ ὁποία ἐδραιώθη ἀπὸ τοὺς ἀντιπάλους Βενιζέλου καὶ Κεμάλ, ἐπέρριψε τὴν εὐθύνην τῆς διαλύσεως αὐτῆς τῆς φιλίας εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγκύρας, τῆς ὁποίας αἱ βλέψεις ἐπὶ τῆς Κύπρου καὶ τῆς Κων)πόλεως ἔχουν χαρακτῆρα κοσμοκρατορικόν.

Ἀκολούθως ὡμίλησε διὰ τοὺς διωγμοὺς τῶν Ἑλλήνων τῆς (Κων)πόλεως εἰπὼν ὅτι ἐν τῷ τοῦ ἔτους 1964, 2.418 Ἕλληνες ἐξεδιώχθησαν ἐκ Τουρκίας. Ὅσον δ' ἀφορᾶ τὴν Κύπρον, συνώψισε τὰς Τουρκικὰς ἐνεργείας αἱ ὁποῖαι συνίστανται εἰς τὸν διαμελισμὸν τῆς νήσου, τὴν ἀπὸ ἀέρος ἐπίθεσιν καὶ τὴν εὐρείαν διπλωματικὴν κίνησιν διὰ ἐν ὁμοσπονδιακὸν κυπριακὸν Κράτος.

Ὁ κ. Μακκᾶς ἐπεξήγησε τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων ἀδύνατος ὁ διαχωρισμὸς Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, εἰπὼν χαρακτηριστικῶς ὅτι τοῦτο θὰ ἦτο ὡς νὰ ἤθελε κανεὶς νὰ διαχωρίση τὸν κῆπον τοῦ Λουξεμβούργου (εἰς τὸ Παρίσι) ἀπὸ τὴν ἔμπροσθεν καὶ ἐν συνεχείᾳ αὐτοῦ πλατεῖαν.

Ὡς μόνην λύσιν προέβαλεν ἐκείνην ἡ ὁποία προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ δικαιώματος τῆς πλειοψηφίας νὰ κυβερνοῦν καὶ τῆς μειοψηφίας (18% Τοῦρκοι) νὰ ἔχουν ἠγγυημένα δικαιώματα, τὰ ὁποῖα, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Κύπρου, δύνανται νὰ τύχουν καὶ προσθέτου ἐγγυήσεως διεθνοῦς κύρους, ὅπως τῆς Ἐπιτροπῆς δικαι